॥तैत्तिरीय संहिता॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

कामयेंत गायत्रौंऽर्धयेतिं च सप्तविरंशतिश्च॥1॥

सावित्राणि जुहोति प्रसूँत्यै चतुर्गृहीतेनं जुहोति चतुंष्पादः प्रावंः प्रशूनेवावं रुन्द्धे चतंस्रो दिशो दिख्ळेव प्रति तिष्ठति छन्दा एसे देवेभ्योऽपाँकामृत्र वोऽभागानि ह्व्यं वंख्याम् इति तेभ्यं पृतचंतुर्गृहीतमंधारयन् पुरोनुवाक्यांये याज्यांये देवतांये वषद्काराय यचंतुर्गृहीतं जुहोति छन्दा एस्येव तत्प्रींणाति तान्यंस्य प्रीतानि देवेभ्यो ह्व्यं वंहन्ति यं कामयेत [1]

पापीयान्थ्र्यादित्येकैकं तस्यं जुहुयादाहुंतीभिरेवैनमपं गृह्णाति पापीयान्भवति यं कामयेत् वसीयान्थ्र्यादिति सर्वाणि तस्यानुद्रुत्यं जुहुयादाहुंत्यैवैनंम्भि क्रंमयति वसीयान्भवत्यथों यज्ञस्यैवैषाभिक्रान्तिरेति वा एष यज्ञमुखादद्धा यौऽग्नेर्देवताया एत्यृष्टावेतानि सावित्राणि भवन्त्यष्टाख्वरा गायत्री गायत्रः [2]

अग्निस्तेनैव यंज्ञमुखादृद्धां अग्नेर्देवतांये नैत्यृष्टौ सांवित्राणि भवन्त्याहुंतिर्नवृमी त्रिवृत्तेमेव यंज्ञमुखे वि यातयित यदि कामयेत छन्दा रेसि यज्ञयश्सेनांपियेयमित्यृचंमन कुंर्याच्छन्दा रेस्येव यंज्ञयश्सेनांपियति यदि कामयेत यज्ञमानं यज्ञयश्सेनांपिययमिति यज्ञं रन्तमं कुंर्याद्यज्ञंमानमेव यंज्ञयश्सेनांपियत्युचा स्तोम् र समर्ध्येति [3]

आहु समृद्धौ चतुर्भिरिश्रमा देते चत्वारि छन्दार्शस् छन्दोभिरेव देवस्यं त्वा सिवतुः प्रंस्व इत्याह् प्रसूत्या अग्निर्देवभ्यो निलायत् स वेणुम्प्राविश्वत्स एतामूतिमन् समंचर्द्यद्वेणौः सुष्टिर सुष्टिराभ्निर्भवति सयोनित्वाय् स यत्रयत्रावंस्तत्कृष्णमंभवत्कत्माषी भवति रूपसंमृद्धा उभयतःख्णूर्भवतीतश्चामृतंश्चार्कस्यावंरुद्धौ व्याममात्री भवत्येतावद्दै पुरुषे वीर्यवींर्यसम्मिताऽपंरिमिता भवत्यपरिमित्स्यावंरुद्धौ यो वनस्पतीनाम्फलुग्रहिः स एषां वीर्यावान्फलुग्रहिर्वेणुर्वेणवी भवति वीर्यस्यावंरुद्धौ॥ [4]

आह् पापींयानुद्रादेव येनाग्रं वृज्ञी वै सप्तदंश च॥2॥

व्यृंद्धं वा पृतद्यज्ञस्य यदंयजुष्केण ऋियतं इमामंगृभ्णत्रश्नाम्

[7]

दंत्ते यजुंष्कृत्यै यज्ञस्य समृंद्धौ प्रतूंर्तं वाजिन्ना द्रवेत्यश्वंम्भि दंधाति रूपमेवास्यैतन्मंहिमानं व्याचंष्टे युआथा १ रासंभं युविमितिं गर्दभमसंत्येव गर्दभम्प्रतिं ष्ठापयित तस्मादश्वांद्रदंभोऽसंत्तरो योगेयोगे तवस्तंरिमत्यांह [5]

योगेयोग एवेनं युङ्के वाजेवाजे हवामह इत्याहान्नं वै

वाजोऽन्नमेवावं रुन्द्धे संखाय इन्द्रमूतय इत्याहिन्द्रियमेवावं

रुन्द्वेऽग्निर्देवेभ्यो निलायत तम्प्रजापंतिरन्वंविन्दत्प्राजापृत्योऽश्वे सम्भेर्त्यनुवित्त्यै पापवस्यसं वा एतिक्रियते यच्छ्रेयंसा च् पापीयसा च समानं कर्म कुर्वन्ति पापीयान् [6] ह्यश्वांद्वर्दभोऽश्वम्पूर्वं नयन्ति पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै तस्माच्छ्रेया सम्पापीयान्पश्चादन्वंति बहुर्वे भवंतो भ्रातृंव्यो भवंतीव खलु वा एष यौऽग्निश्चिन्ते वृज्यश्वः प्रतूर्वन्नेह्यंवृक्तामृन्नशंस्तीरित्यांह वज्रेणैव पाप्मानुम्भातृंव्यमवं

पृश्चिर्याच्यात्मने कर्म कुरुते पूष्णा सयुजां सहेत्यांह पूषा वा अर्ध्वनार संनेता समेध्यै पुरीषायतनो वा एष

क्रामित रुद्रस्य गाणंपत्यादित्यांह रौद्रा वै पशवों रुद्रादेव

यद्ग्निरङ्गिरसो वा एतमग्ने देवतांना समंभरन्पृथिव्याः सधस्थांदग्निम्पुंरीष्यंमङ्गिर्स्वदच्छेहीत्यांह सायंतनमेवैनं देवतांभिः सम्भरत्यग्निम्पुंरीष्यंमङ्गिर्स्वदच्छेम् इत्यांह येनं [8]

संगच्छते वाजमेवास्यं वृङ्के प्रजापंतये प्रतिप्रोच्याग्निः

सम्भृत्य इत्यांहरियं वै प्रजापंतिस्तस्यां एतच्छ्रोत्रं

यद्वल्मीकोऽग्निम्पुरीष्यंमिङ्गर्स्वद्वेरिष्याम् इति वल्मीकव्पाम्पं तिष्ठते साख्यादेव प्रजापंतये प्रतिप्रोच्याग्नि सम्भेरत्यग्निम्पुरीष्ट्र इत्यांह् येनं संगच्छंते वाजंमेवास्यं वृङ्केऽन्वग्निरुषसामग्रम् [9] अख्यदित्याहानुंख्यात्या आगत्यं वाज्यध्वंन आक्रम्यं वाजिन्पृथिवीमित्यांहेच्छत्येवैनम्पूर्वया विन्दत्युत्तंरया द्वाभ्यामा क्रंमयति प्रतिष्ठित्या अनुंरूपाभ्यान्तस्मादनुंरूपाः प्शवः प्र जांयन्ते द्यौस्ते पृष्ठम्पृथिवी सधस्थमित्यांहैभ्यो वा

एतं लोकेभ्यः प्रजापंतिः समैरयद्रूपमेवास्यैतन्मंहिमानुं

व्याचंष्टे वुजी वा एष यदश्वों दद्भिरन्यतोंदज्ञो

भूयालौंमंभिरुभ्यादं ख्यो यं द्विष्यात्तमंधस्पदं ध्यायेद्वज्रंणैवैन ई

स्तृणुते॥10॥

अन्भौंऽध्वर्युर्मृहान्भंवति त्रिष्टुभा तेजो वै गांयुत्री त्रयोंदश च॥३॥

उत्क्रामोदंक्रमीदिति द्वाभ्यामुत्क्रंमयति प्रतिष्ठित्या अनुंरूपाभ्यान्तस्मादनुंरूपाः पृशवः प्र जांयन्तेऽप उपं सृजित यत्र वा आपं उपगच्छंन्ति तदोषंधयः प्रतिं तिष्ठन्त्योषंधीः प्रतितिष्ठंन्तीः पृशवोऽनु प्रतिं तिष्ठन्ति पृशून् यज्ञो यज्ञं यजमानो यजमानम्प्रजास्तस्माद्प उपं सृजिति प्रतिष्ठित्यै यदंध्वर्युरंनुग्नावाहुंतिं जुहुयादुन्धौऽध्वर्युः [11]

स्याद्रख्वा रेसि यज्ञ र हेन्युर्हिरंण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुंहोति नान्धों ऽध्वर्युर्भवंति न यज्ञ र रख्वा रेसि प्रन्ति जिघंम्यंग्निम्मनंसा घृतेनेत्यांह मनंसा हि पुरुषो यज्ञमंभिगच्छंति प्रतिख्यन्तम्भुवंनानि विश्वेत्यांह सर्व हुं ह्यंष प्रत्यङ्ख्वेतिं पृथुं तिर्श्चा वयंसा बृहन्तमित्याहाल्यो ह्यंष जातो महान् [12]

भवंति व्यचिष्ठमन्न रभसं विदान्मित्याहान्नमेवास्मैं स्वदयति सर्वमस्मै स्वदते य एवं वेदा त्वां जिघर्मि वर्चसा घृतेनेत्यांह तस्माद्यत्पुरुषो मनसाभिगच्छंति तद्वाचा

वंदत्यर्ख्यसेत्यांह् रख्यंसामपंहत्यै मर्यश्रीः स्पृह्यद्वंणीं अग्निरित्याहापंचितिमेवास्मिन्दधात्यपंचितिमान्भवति य एवं [13]

वेद मनंसा त्वै तामाप्तृंमर्हित यामंध्वर्युरंनुग्नावाहुंतिं जुहोति मनंस्वतीभ्यां जुहोत्याहुंत्योराप्त्यै द्वाभ्याम्प्रतिंष्ठित्यै यज्ञमुखेयंज्ञमुखे वै क्रियमाणे यज्ञश् रख्याश्ंसि जिघाश्सन्त्येतर्हि खलु वा पृतद्यंज्ञमुखं यर्ह्यंनदाहुंतिरश्जृते परिं लिखित रख्यंसामपंहत्यै तिसृभिः परिं लिखित त्रिवृद्वा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्माद्रख्याश्स्यपं हन्ति [14]

गायित्रया परि लिखित तेजो व गांयत्री तेजंसैवैनम्परि गृह्णाति त्रिष्टभा परि लिखितीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियेणैवैनम् परि गृह्णात्यनुष्टुभा परि लिखत्यनुष्टुप्सर्वाणि छन्दा से परिभूः पर्याप्त्यै मध्यतोऽनुष्टुभा वाग्वा अनुष्टुप्तस्मान्मध्यतो वाचा वंदामो गायित्रया प्रथमया परि लिखत्यथानुष्टुभाथं त्रिष्टुभा तेजो व गांयत्री यज्ञोऽनुष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुप्तेजंसा चैवेन्द्रियेणं चोभ्यतो यज्ञम्परि गृह्णाति॥ [15]

एव पुश्नितिं गृणाति होतुरितिं सप्तवि शातिश्च॥४॥

देवस्यं त्वा सिवतुः प्रस्व इति खनित् प्रसूत्या अथो धूममेवैतेन जनयित ज्योतिष्मन्तं त्वाग्ने सुप्रतीक्मित्यांह ज्योतिष्मेवेतेन जनयित सौंऽग्निर्जातः प्रजाः शुचार्पयत्तं देवा अर्धर्चेनाशमयञ्छिवम्प्रजाभ्योऽहि स्मन्तमित्यांह प्रजाभ्ये एवैन श्रमयित द्वाभ्यां खनित् प्रतिष्ठित्या अपाम्पृष्ठम्सीति पुष्करपर्णमा [16]

ह्रत्यपां वा एतत्पृष्ठं यत्पृष्करपूर्णः रूपेणैवेन्दा हरित पुष्करपूर्णेन सम्भरित योनिर्वा अग्नेः पृष्करपूर्णः सयोनिमेवाग्निः सम्भरित कृष्णाजिनेन सम्भरित युज्ञो वै कृष्णाजिनं युज्ञेनैव युज्ञः सम्भरित यद्ग्राम्याणाम्पश्नां चर्मणा सम्भरेद्ग्राम्यान्पश्र्ञ्छुचार्पयेत्कृष्णाजिनेन सम्भरत्यार्ण्य पृश्न [17]

शुचार्पयिति तस्माँथ्समावंत्पशूनाम्प्रजायंमानानामार्ण्याः प्रशवः कनीया १ सः शुचा ह्यंता लोमतः सम्भंर्त्यतो ह्यंस्य मेध्यंङ्कृष्णाजिनं चं पुष्करपूर्णं च सः स्तृंणातीयं वै कृष्णाजिनम्सौ पुष्करपूर्णमाभ्यामेवेनंमुभ्यतः परि गृह्णात्यग्निर्देवभ्यो निलायत् तमथुर्वान्वंपश्यदर्थवा त्वा प्रथमो निरंमन्थदग्न इतिं [18]

आह् य एवैनंमन्वपंश्यत्तेनैवैन् सम्भंरित त्वामंग्ने पुष्करादधीत्यांह पुष्करपूर्णे ह्येन्मुपंश्चित्मविन्दत्तम् त्वा द्ध्यङ्कृषिरित्यांह द्ध्यङ्का आंथर्वणस्तेजस्व्यांसीत्तेजं एवास्मिन्दधाति तम् त्वा पाथ्यो वृषेत्यांह पूर्वमेवोदितमुत्तंरेणाि गृंणाित [19]

चृत्सृभिः सम्भंरित चृत्वारि छन्दांसी छन्दोंभिरेव गांयत्रीभिंब्राह्मणस्यं गायत्रो हि ब्राह्मणिक्किष्टुग्भी राजन्यंस्य त्रेष्टुंभो हि रांजन्यों यं कामयेत् वसीयान्थ्रस्यादित्युभयीभिस्तस्य सम्भंरतेजंश्चैवास्मां इन्द्रियं चं समीचीं दधात्यष्टाभिः सम्भंरत्यष्टाख्वंरा गायत्री गांयत्रींऽग्निर्यावांनेवाग्निस्तश् सम्भंरित सीदं होत्रित्यांह देवतां एवास्मै सर् सांदयित् नि होतेतिं मनुष्यान्थ्यश् सीद्स्वेत् वयार्श्स जनिष्वा हि जन्यो अग्रे अह्नामित्यांह देवमनुष्यानेवास्मै सर्संन्नान्प्र जनयित॥ [20]

अस्त्वनुष्टुवंसि सादयत्यारूढः पत्वेति गर्भम्सौ मोदध्वं द्विचंत्वारिश्शच॥5॥

क्रूरमिंव वा अंस्या एतत्कंरोति यत्खनंत्यप उपं

सृज्त्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्यै शुच श्रे शमयति सं ते वायुर्मात्तिश्वां दधात्वित्यांह प्राणो वै वायुः प्राणेनेवास्यै प्राणश् सं दंधाति सं ते वायुरित्यांह तस्मांद्वायुप्रच्युता दिवो वृष्टिरीर्ते तस्मै च देवि वर्षडस्तु [21]

तुभ्यमित्यांह् षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव वृष्टिं दधाति तस्माथ्सर्वांनृतून् वंर्षित् यद्वंषद्भुर्याद्रख्या १ सि यज्ञ १ हंन्युर्विडित्यांह प्रोख्यंमेव वषंद्भरोति नास्यं यातयांमा वषद्भारो भवंति न यज्ञ १ रख्या १ सि प्रन्ति सुजांतो ज्योतिंषा सहेत्यंनुष्टुभोपं नह्यत्यनुष्टुप् [22]

सर्वाणि छन्दा रेसि छन्दा रेसि खलु वा अग्नेः प्रिया तन्ः प्रिययैवैनं तन्वा परि दधाति वेदंको वासो भवति य एवं वेदं वारुणो वा अग्निरुपंनद्ध उदं तिष्ठ स्वध्वरोध्वं ऊ षु णं ऊतय इति सावित्रीभ्यामुत्तिष्ठति सवितृग्नंसूत एवास्योध्वां वंरुणमेनिमुथ्संजिति द्वाभ्याम्प्रतिष्ठित्यै स जातो गर्भो असि [23]

रोदंस्योरित्यांहेमे वै रोदंसी तयोंरेष गर्भी यद्ग्निस्तस्मांदेवम्

चारुर्विभृंत ओषंधीष्वित्यांह यदा ह्यंतं विभर्न्त्यथ् चार्रतरो भवंति प्र मातृभ्यो अधि किनंक्रदद्गा इत्याहौषंधयो वा अंस्य मातर्स्ताभ्यं एवैन्म्प्र च्यांवयित स्थिरो भव वीड्वंङ्ग इति गर्दभ आ सांदयित [24]

सं नंद्यत्येवैनंमेतयां स्थेम्ने गंर्दभेन सम्भंरति तस्मांद्रर्दभः पंशूनाम्भारभारितंमो गर्दभेन सम्भंरति तस्मांद्रर्दभो ऽप्यंनालेशेत्यन्यान्पशून्मेंद्यत्यन्नः ह्यंनेनार्कः सम्भरंन्ति गर्दभेन सम्भरति तस्मांद्रर्दभो द्विरेताः सन्किनंष्ठम्पशूनाम्प्र जांयतेऽग्निर्ह्यस्य योनिं निर्दहंति प्रजासु वा एष एतर्ह्यारूढः [25]

स ईंश्वरः प्रजाः शुचा प्रदहंः शिवो भंव प्रजाभ्य इत्यांह प्रजाभ्यं एवेन शमयित मानुषीभ्यस्त्वमंङ्गिर् इत्यांह मान्व्यों हि प्रजा मा द्यावांपृथिवी अभि शूंशुचो मान्तरिख्यम्मा वनस्पतीनित्यांहैभ्य एवेनं लोकभ्यः शमयित प्रेतुं वाजी किनंकद्दित्यांह वाजी ह्यंष नानंदद्रासंभः पत्वेतिं [26]

आहु रासंभ् इति ह्यंतमृष्योऽवंदु-भरंत्रुग्निम्पुंरीष्यंमित्यांह्यग्नि

ह्येष भरंति मा पाद्यायुंषः पुरत्याहायुंरेवास्मिन्दधाति तस्मौद्गर्दभः सर्वमायुंरिति तस्मौद्गर्दभे पुरायुंषः प्रमीते बिभ्यति वृषाग्निं वृषंणम्भरन्नित्यांह वृषा ह्येष वृषाग्निर्पां गर्भम् [27]

समुद्रियमित्यांहापा होष गर्भी यद्ग्निरग्न आ यांहि वीतय इति वा इमो लोको व्यैतामग्न आ यांहि वीतय इति यदाहानयोलींकयोवींत्यै प्रच्युंतो वा एष आयतंनादगंतः प्रतिष्ठा स एतर्ह्यांध्वर्यं च यजंमानं च ध्यायत्यृत स् सत्यमित्यांहेयं वा ऋतम्सौ [28]

सत्यम्नयोर्वेनम्प्रतिं ष्ठापयति नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्युर्न यजमानो वरुणो वा एष यजमानम्भ्यैति यद्ग्निरुपंनद्ध ओषंधयः प्रतिं गृह्णीताग्निमेतमित्यांह् शान्त्यै व्यस्यन्विश्वा अमंतीररांतीरित्यांह् रख्यंसामपंहत्यै निषीदंन्नो अपं दुर्मति १ हंनदित्यांह् प्रतिष्ठित्या ओषंधयः प्रतिं मोदध्वम् [29]

पुन्मित्याहौषंधयो वा अग्नेर्भागधेयन्ताभिरेवैन् क् समर्धयित पुष्पांवतीः सुपिप्पुला इत्यांह तस्मादोषंधयः फलं गृह्णन्त्ययं वो गर्भ ऋत्वियः प्रबर सुधस्थमासंद्दित्यांह याभ्यं एवैनंम्प्रच्यावयंति तास्वेवैनम्प्रतिं ष्ठापयति द्वाभ्यांमुपावंहरति प्रतिष्ठित्ये॥[30]

तेनैव लोमंभिः समेते अभिचरंत एकंवि॰शतिश्र॥६॥

वारुणो वा अग्निरुपंनद्धो वि पाज्यसेति वि स्रं सयिति सिवतृप्रंसूत पुवास्य विषूचीं वरुणमेनिं वि सृंजत्यप उपं सृजत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य शुच शमयिति तिसृभिरुपं सृजति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुच शमयिति मित्रः स् स् सृज्यं पृथिवीमित्याह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैव [31]

पुन् सर सृंजित शान्त्यै यद्ग्राम्याणाम्पात्राणां कृपालैंः सरसृजेद्ग्राम्याणि पात्राणि शुचार्पयेदर्मकपालेः सर सृंजत्येतानि वा अनुपजीवनीयानि तान्येव शुचार्पयिति शर्कराभिः सर सृंजिति धृत्या अथो शृंत्वायांजलोमेः सर सृंजत्येषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्जा प्रिययैवैनं तनुवा सर सृंजत्यथो तेजंसा कृष्णाजिनस्य लोमंभिः सम् [32]

सृज्ति युज्ञो वै कृष्णाजिनय्यँज्ञेनैव युज्ञ सर सृजिति रुद्राः सम्भृत्यं पृथिवीमित्यांहैता वा एतं देवता अग्रे समंभर्न्ताभिरेवैन् सम्भंरित मुखस्य शिरोऽसीत्यांह यज्ञो वै मुखस्तस्यैतच्छिरो यदुखा तस्मादेवमांह यज्ञस्यं पुदे स्थ इत्यांह यज्ञस्य ह्यंते [33]

पदे अथो प्रतिष्ठित्ये प्रान्याभिर्यच्छ्त्यन्वन्यैर्मन्नयते मिथुन्त्वाय् त्र्युंद्धिं करोति त्रयं इमे लोका एषां लोकानामास्ये छन्दोभिः करोति वीर्यं वे छन्दांश्सि वीर्येणैवेनां करोति यज्ञंषा बिलं करोति व्यावृत्त्या इयंतीं करोति प्रजापंतिना यज्ञमुखेन सम्मितान्द्विस्तनां करोति प्रजापंतिना यज्ञमुखेन सम्मितान्द्विस्तनां करोति द्यावापृथिव्योदीहांय चतुंस्त्तनां करोति पशूनां दोहांयाष्टास्तेनां करोति छन्दंसां दोहांय नवांश्रिमभिचरतः कुर्यात्रिवृतंमेव वज्रश्रं सम्भृत्य भातृंव्याय प्र हंरति स्तृत्यं कृत्वाय सा महीमुखामिति नि दंधाति देवतांस्वेवेनाम्प्रतिं ष्ठापयति॥ [34]

आहु देवानां वै पत्नीः पृणेषा षट्वं॥७॥

स्प्तिभिर्धूपयित स्प्ति वै शीर्ष्णयाः प्राणाः शिरं पृतद्यज्ञस्य यदुखा शीर्षन्नेव यज्ञस्यं प्राणान्दंधाति तस्माध्सप्त शीर्षन्प्राणा अश्वशकेनं धूपयित प्राजापत्यो वा अश्वः सयोनित्वायादितिस्त्वेत्यांहेयं वा अदितिरदित्यैवादित्यां खनत्यस्या अर्र्त्रूरंकाराय न हि स्वः स्व॰ हिनस्तिं देवानां त्वा पत्नीरित्यांह देवानाम् [35]

वा प्रताम्पत्वयोऽग्रेऽकुर्वन्ताभिरेवैनां दधाति धिषणास्त्वेत्यांह विद्या वै धिषणां विद्याभिरेवैनांम्भीन्द्धे ग्रास्त्वेत्यांह् छन्दा एसि वै ग्राश्छन्दोभिरेवैना ए श्रपयित वरूत्रयस्त्वेत्यांह् होत्रा वै वरूत्रयो होत्रांभिरेवैनाम्पचित् जनयस्त्वेत्यांह देवानां वै पत्नीः [36]

जनंयस्ताभिरेवैनाम्पचिति षङ्किः पंचित् षङ्का ऋतवं ऋतुभिरेवैनाम्पचिति द्विः पचन्त्वित्यांह तस्माद्विः संवथ्सरस्यं सस्यम्पंच्यते वारुण्युंखाभीद्धां मैत्रियोपैति शान्त्ये देवस्त्वां सिव्ताद्वेपत्वित्यांह सिव्तृप्रंसूत एवैनाम्ब्रह्मणा देवतांभिरुद्वंपत्यपंद्यमाना पृथिव्याशा दिश् आ पृण [37]

द्वस्त्वा सावताद्वपात्वत्याह सावतृप्रसूत पुवनाम्ब्रह्मणा देवतांभिरुद्वंपत्यपंद्यमाना पृथिव्याशा दिश आ पृण [37] इत्यांह तस्मांद्गिः सर्वा दिशोऽनु वि भात्युत्तिष्ठ बृह्ती भंवोध्वा तिष्ठ ध्रुवा त्वमित्यांह प्रतिष्ठित्या असुर्यम्पात्र-मनांच्छृण्णमा च्छृणत्ति देवत्राकरजख्धीरेणा च्छृणत्ति पर्मं वा पृतत्पयो यदंजख्बीरम्पर्मेणैवैनाम्पयसा च्छृणत्ति यज्ञंषा

व्यावृंत्त्यै छन्दोंभिरा च्छृंणत्ति छन्दोंभिर्वा एषा क्रियते छन्दोंभिरेव छन्दा १ स्या च्छृंणत्ति॥ [38]

यावंन्तोऽस्य मुखुतश्चित्यंस्य वर्धयत्यादित्यौंऽष्टाविरंशतिश्च॥८॥

एकंविश्शत्या माषैंः पुरुषशीर्षमच्छैंत्यमेध्या वै मार्षा अमेध्यम्पुरुषशीर्षममेध्येरेवास्यांमेध्यं निरवदाय मेध्यं कृत्वा हंरत्येकंविश्शतिर्भवन्त्येकविश्शो वै पुरुषः पुरुषस्यास्य व्यृद्धं वा एतत्प्राणैरंमेध्यं यत्पुरुषशीर्षश् संप्तधा वितृंण्णां वल्मीकवपाम्प्रति नि दंधाति सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणैरेवैन्थ्समंध्यति मेध्यत्वाय यार्वन्तः [39]

वै मृत्युबंन्धवस्तेषां यम आधिपत्यम्परीयाय यमगाथाभिः परि गायति यमादेवैनंद्वङ्के तिसृभिः परि गायति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनंश्लोकेभ्यो वृङ्के तस्माद्रायंते न देयङ्गाथा हि तद्वृङ्कें ऽग्निभ्यंः पृशूना लंभते कामा वा अग्नयः कामानेवावं रुन्द्वे यत्पृशून्नालभेतानंवरुद्धा अस्य [40]

पृशवंः स्युर्यत्पर्यभिकृतानुथ्मुजेद्यंज्ञवेश्वसं कुर्याद्यथ्सः स्थाप शीर्षाणि स्युर्यत्पशूनालभंते तेनैव पृशूनवं रुन्धे यत्पर्यम्भिकृतानुथ्मृजितं शीर्ष्णामयांतयामत्वाय प्राजापृत्येन् सः स्थापयित यज्ञो वै प्रजापंतिर्यज्ञ एव यज्ञम्प्रति ष्ठापयित प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् स रिरिचानोऽमन्यत् स एता आप्रीरंपश्यत्ताभिवैं स मुंखतः [41]

आत्मानमाप्रीणीत यदेता आप्रियो भवंन्ति यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञमेवैताभिम्खत आ प्रीणात्यपरिमितछन्दसो भवन्त्यपंरिमितः प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्यां ऊनातिरिक्ता मिथुनाः प्रजात्यै लोम्शं वै नामैतच्छन्दंः प्रजापंतेः पृशवीं लोमशाः पशूनेवावं रुन्द्धे सर्वाणि वा एता रूपाणि सर्वाणि रूपाण्यग्नौ चित्ये क्रियन्ते तस्मांदेता अग्नेश्चित्यंस्य [42] भवन्त्येकंवि शति शमिधेनीरन्वांह रुग्वा एंकवि शो रुचंमेव गंच्छत्यथौं प्रतिष्ठामेव प्रंतिष्ठा ह्यंकिव १ शश्चतुं वि १ शतिम चतुंर्वि शतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरौं ऽग्निर्वैश्वानरः साख्यादेव वैश्वानरमवं रुन्द्वे परांचीरन्वांह परांङिव हि स्वर्गो लोकः समास्त्वाग्न ऋतवो वर्धयन्त्वित्याह समांभिरेवाग्निं वंधयति [43]

ऋतुभिः संवथ्सरिवंश्वा आ भाहि प्रदिशः पृथिव्या इत्याह्

तस्मांद्रिशः सर्वा दिशोऽनु वि भांति प्रत्यौहतामृश्विनां मृत्युमंस्मादित्यांह मृत्युमेवास्मादपं नुदृत्युद्धयं तमंसस्परीत्यांह पाप्मा वै तमः पाप्मानंमेवास्मादपं हुन्त्यगंन्म ज्योतिंरुत्तममित्यांहासौ वा आंदित्यो ज्योतिंरुत्तममादित्यस्यैव सायुंज्यं गच्छति न संवथ्सरस्तिष्ठति नास्य श्रीस्तिष्ठति यस्यैताः क्रियन्ते ज्योतिंष्मतीमृत्तमामन्वांह ज्योतिरेवास्मां उपरिष्ठाद्दधाति सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्यै॥ [44]

प्रजापंतिर्ऋच्छेत्स्वामेवात्रं तेजंसा चतुंस्त्रि×शच॥९॥

षङ्गिर्दींख्ययति षङ्गा ऋतवं ऋतुभिरेवेनं दीख्ययति सप्तिभिर्दीख्ययति सप्त छन्दांश्री छन्दोभिरेवेनं दीख्ययति विश्वे देवस्यं नेतुरित्यंनुष्टुभौत्तमयां जहोति वाग्वा अनुष्टुप्तस्मौत्प्राणानां वागुत्तमेकंस्माद्ख्यरादनौप्तम्प्रथमम्पदम् तस्माद्यद्वाचोऽनौप्तं तन्मंनुष्यां उपं जीवन्ति पूर्णयां जहोति पूर्ण इंव हि प्रजापंतिः [45]

प्रजापंतेरात्यै न्यूंनया जुहोति न्यूंनािद्ध प्रजापंतिः प्रजा अस्जत प्रजाना सृष्ट्यै यद्चिषि प्रवृश्याद्भृतमवं रुन्धीत् यदङ्गारेषु भविष्यदङ्गारेषु प्र वृंणक्ति भविष्यदेवावं रुन्द्धे भविष्यद्धि भूयों भूताद्वाभ्याम्प्र वृंणक्ति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्ये ब्रह्मणा वा एषा यज्ञंषा सम्भृता यदुखा सा यद्भिद्येतार्तिमार्च्छेंत् [46]

यजंमानो हुन्येतांस्य यज्ञो मित्रैतामुखां त्पेत्यांहु ब्रह्म वै मित्रो ब्रह्मंत्रेवैनाम्प्रतिं ष्ठापयति नार्तिमार्च्छति यजंमानो नास्य यज्ञो हंन्यते यदि भिद्यंत तैरेव कृपालैः स॰ सृंजेत्सैव ततः प्रायंश्चित्तियों गृतश्रीः स्यान्मंथित्वा तस्यावं दध्याद्भूतो वा एष स स्वां [47]

देवतामुपैति यो भूतिकामः स्याद्य उखायै सम्भवेथ्स एव तस्य स्यादतो होष सम्भवत्येष वै स्वयम्भूर्नाम् भवत्येव यं कामयेत् भ्रातृंव्यमस्मै जनयेयमित्यन्यत्स्तस्याहृत्यावं दध्याथ्साख्यादेवास्मै भ्रातृंव्यं जनयत्यम्बरीषा- दन्नंकामस्यावं दध्यादम्बरीषे वा अन्नंम्भियते सयोन्येवान्नम् [48]

अवं रुन्द्धे मुञ्जानवं दधात्यूर्ग्वे मुञ्जा ऊर्जमेवास्मा अपिं दधात्यग्निर्देवेभ्यो निलायत् स क्रुंमुकम्प्राविंशत् क्रुमुकमवं दधाति यदेवास्य तत्र न्यंक्तं तदेवावं रुन्द्ध आज्येन सं यौत्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम् यदाज्यंम् प्रियेणैवेनं धाम्ना समर्धयत्यथो तेर्जसा [49]

वैकंकतीमा दंधाति भा एवावं रुन्द्धे शमीमयीमा दंधाति शान्त्यै सीद त्वम्मातुर्स्या उपस्थ इतिं तिसृभिंजीतमुपं तिष्ठते त्रयं इमे लोका एष्वंव लोकेष्वाविदं गच्छत्यथौं प्राणानेवात्मन्धंत्ते॥ [50]

रख्या ५स्यौदुंम्बरी आदित्य उद्यत्य सञ्चतुंर्वि ५शतिश्च॥10॥

न हं स्मृ वै पुराग्निरपंरशुवृक्णं दहित् तदंस्मै प्रयोग एवर्षिरस्वदयद्यदंग्ने यानि कानि चेतिं समिधमा दंधात्यपंरशुवृक्णमेवास्मैं स्वदयित सर्वमस्मै स्वदते य एवं वेदौदुंम्बरीमा दंधात्यूर्ग्वा उंदुम्बर् ऊर्जमेवास्मा अपिं दधाति प्रजापंतिरग्निमंसृजत् तर सृष्टर रख्वारंसि [51]

दधाति प्रजापंतिर्ग्निमंसृजत् तर सृष्टर रख्वारंसि [51]
अजिघारसम्थम एतद्रांख्योघ्नमंपश्यत्तेन वै स
रख्यारस्यपाहत् यद्रांख्योघ्ममवंत्यग्नेरेव तेनं जाताद्रख्यारस्यपं
हन्त्याश्वंत्थीमा दंधात्यश्वत्थो वै वनस्पतीनार सपलसाहो
विजिंत्यै वैकंङ्कतीमा दंधाति भा एवावं रुन्द्धे शमीमयीमा
दंधाति शान्त्यै सर्शितम्मे ब्रह्मोदंषाम्बाहू अंतिर्मित्यंत्तमे
औदंम्बरी [52]

वाच्यति ब्रह्मंणैव ख्यत्र स श्यंति ख्यत्रेण ब्रह्म तस्मौद्राह्मणो राजन्यंवानत्यन्यम्ब्रौह्मणं तस्मौद्राजन्यौ ब्राह्मणवानत्यन्य राजन्यंम्मृत्युर्वा एष यद्ग्निर्मृत् हिरंण्य रुक्ममन्तंरम्प्रति मुश्चतेऽमृतंमेव मृत्योरन्तर्धत्त एकंवि शतिनिर्बाधो भव्त्येकंवि शतिवै देवलोका द्वादंश् मासाः पश्चर्तवस्त्रयं इमे लोका असावादित्यः [53]

पुक् विश्व पुतावंन्तो वै देवलोकास्तेभ्यं पुव भातृं व्यम्नतरेति निर्बाधेर्वे देवा असुरान्निर्बाधेऽकुर्वत् तन्निर्बाधानां निर्बाधत्वन्निर्बाधी भंवति भातृं व्यानेव निर्बाध कुंरुते सावित्रिया प्रतिं मुश्चते प्रसूत्ये नक्तोषासेत्युत्तंरयाहोरात्राभ्यां- मेवैन्मुर्घच्छते देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदा इत्यांह प्राणा वै देवा द्रंविणोदा अंहोरात्राभ्यांमेवैनंमुद्यत्यं [54]

प्राणैर्दाधारासीनः प्रति मुश्चते तस्मादासीनाः प्रजाः प्र जायन्ते कृष्णाजिनमुत्तंरन्तेजो वे हिरंण्यम्ब्रह्मं कृष्णाजिनन्तेजंसा चैवैनम्ब्रह्मंणा चोभ्यतः परि गृह्णाति षडुंद्यामः शिक्यंम्भवति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवैन्मुद्यंच्छते यद्वादंशोद्यामः संवथ्सरेणैव मौअम्भंवृत्यूर्गे मुआं ऊर्जैवेन्ः समर्धयित सुपूर्णोऽसि गुरुत्मानित्यवेष्वते रूपमेवास्यैतन्मंहिमानं व्याचेष्टे दिवं गच्छ सुवंः प्तेत्यांह सुवर्गमेवेनं लोकं गमयित॥ [55]

अग्निष्ट्वां वामश्वो द्विचंत्वारिश्शच॥11॥

सिमिद्धो अञ्चन्कृदंरम्मतीनां घृतमंग्ने मधुमृत्पिन्वंमानः। वाजी वहंन्वाजिनं जातवेदो देवानां विख्य प्रियमा स्थस्थम्। घृतेनाञ्चन्थसम्पूथो देवयानांन्प्रजानन्वाज्यप्येतु देवान्। अनुं त्वा सप्ते प्रदिशंः सचन्ताः स्वधाम्स्मै यजंमानाय धेहि। ईड्यश्चासि वन्द्यंश्च वाजिन्नाशुश्चासि मेध्यंश्च सप्ते। अग्निष्ट्वां [56]

देवैर्वसुंभिः स्जोषाः प्रीतं वहिं वहत् जातवेदाः। स्तीर्णम्बर्हिः सुष्टरीमा जुषाणोरु पृथु प्रथमानम्पृथिव्याम्। देवेभिर्युक्तमदितिः स्जोषाः स्योनं कृण्वाना सुविते देधातु। एता उं वः सुभगां विश्वरूपा वि पख्योभिः श्रयमाणा उदातैः। ऋष्वाः स्तीः क्वषः शुम्भमाना द्वारो देवीः सुप्रायणा भवन्तु। अन्तरा मित्रावरुणा चर्रन्ती मुखं यज्ञानांमभि

संविदाने। उषासां वाम् [57]

सृहिर्ण्ये सृशिल्पे ऋतस्य योनांविह सांदयामि। प्रथमा वार् सर्थिनां सुवर्णां देवौ पश्यंन्तौ भुवंनािन विश्वां। अपिप्रयं चोदंना वाम्मिमांना होतांरा ज्योतिः प्रदिशां दिशन्तां। आदित्येनीं भारती वष्टु यज्ञ सरंस्वती सह रुद्रेने आवीत्। इडोपंहृता वसुंभिः स्जोषां यज्ञं नों देवीर्मृतेषु धत्त। त्वष्टां वीरं देवकांमं जजान त्वष्टुरवीं जायत आशुरश्वंः। [58]

त्वष्टेदं विश्वम्भुवंनं जजान बहोः कुर्तारंमिह येख्यि होतः। अश्वो घृतेन त्मन्या समंक्त उपं देवा स्ट्रेत्याः पार्थं एतु। वनस्पतिर्देवलोकम्प्रजानन्नग्निनां हृव्या स्वंदितानिं वख्यत्। प्रजापंतेस्तपंसा वावृधानः सद्यो जातो दंधिषे यज्ञमंग्ने। स्वाहांकृतेन हृविषां पुरोगा याहि साध्या हृविरंदन्तु देवाः॥ [59]

विष्णुंमुखा अत्रंपते यावंती वि वै पुंरुषमात्रेणाग्ने तव श्रवो ब्रह्मं जज्ञानः स्वयमातृण्णामेषां वै पृशुर्गायत्री कस्त्वा द्वादंश॥12॥ विष्णुंमुखा अपंचितिमान् वि वा एतावग्ने तवं स्वयमातृण्णाविंषूचीनांनि गायत्री चतुंष्पष्टिः॥64॥ विष्णुंमुखास्तनुवें भुवत्॥ हिर्रः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता पश्चमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: http://stotrasamhita.github.io} \ | \ \ {\sf http://github.com/stotrasamhita}$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/